

og jeg synes, det var en daarlig Motivering til Fordel for at tage disse Toldsatser bort, naar Forbruget altsaa ikke havde reageret. Men jeg betonedede netop, at heri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at i det lange Løb vilde det selvfølgelig mærkes paa Importen og derved paa Valutasituationen og derved virke prisbilliggørende og derved komme til det gode Slutresultat, vi venter os af en fornuftig Toldlovgivning; og som vi ogsaa har al Grund og Ret til at vente. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard havde imidlertid i det nu meget beklippede Toldlovsforslag fundet endnu en Position, som kom ind under Kategorien: uhyrlig Toldbelastning. Det var Grøntkonserves. Jeg skal hertil blot sige, at jeg deler den højt-ærede Finansministers Anskuelse med Hensyn til, at det vistnok vil blive vanskeligt at tage en enkelt Position ud, og jeg tror, at det vilde gribe ind paa Nabofelter og gøre det meget vanskeligt at faa en brugbar Lov igennem; og jeg vil stille mig meget pessimistisk overfor, at dette kan gøres saaledes, som det ærede Medlem har tænkt sig. Dernæst vil jeg gøre opmærksom paa — og dette synes jeg dog er det mest vigtige, naar vi taler om „uhyrlig Toldbelastning“ —, at denne uhyrlige Toldbelastning har aldeles ikke givet sig Udslag i Priserne, og saa længe den ikke berører Priserne og dermed ikke berører Forbrugerne, men kun er til Gavn for Statskassen, forstaar jeg ikke, at man har denne store Bekymring, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bærer til Skue tidlig og silde; for der er ingen, der som han overalt kan se Beskyttelse og vel at mærke uhyrlig Beskyttelse. En saadan uhyrlig Beskyttelse har han da ogsaa fundet i Silketrikotagetoldsatsen, som han mente var Anledning til, at der var opstaaet en indenlandsk Produktion, hvilket er en stor Ulykke i det ærede Medlems Øjne. I den Forbindelse gjorde han nogle Bemærkninger om de Konservatives Stilling til Valutasituationen og mente, at vi i Ly af Valutasituationen søgte at fremme en Industribeskyttelse. Han var saa venlig at bemærke, at denne Fremgangsmaade fra vor Side havde været den danske Industri en dyr Fornøjelse. Jeg tror nu, at den dyre og kostbare Faktor for den danske Industri i denne Sag findes i større Nærhed af det ærede Medlem end den, vore Bænke repræsenterer, men for øvrigt vilde jeg dog ønske, at det ærede Medlem vilde dokumentere en saadan Fremstilling; vi har i hvert Fald hos os ikke mærket noget til Utilfredshed fra Industriens Side overfor den kostbare Politik,

vi har ført paa dens Vegne. Jeg vil tillige anmode det ærede Medlem Hr. Dahlgaard om at lytte til en mere nærliggende Røst, nemlig til hans egen Partifælle, det ærede Medlem Hr. Steen. Det viser sig gennem disse Udtalelser, at Frihandel kan være meget rart, men den maa blot ikke gælde mine Tobaksplanter! Det er jo noget, vi har set før, og derfor kaster vi andre med Fortrøstning Masken og bekender os aabent og ærligt til det, vi ønsker, og det, vi tror er til Gavn for Landet og til Gavn for Valutasituationen ikke mindst.

Overfor den højtærede Finansminister, som takkede for den velvillige Tilslutning til Lovforslaget, har jeg blot en kort Bemærkning at gøre, idet han betonedede, at dette Lovforslag i Modsætning til, hvad jeg har anført, ikke havde nogen videre Forbindelse med Valutasituationen. Nu skal jeg rent se bort fra den Importbegrænsning, som denne Lov maaske ikke medfører, men som jeg altsaa tror den vil medføre, og blot holde mig til, at saa sandt som Pengekravet efterhaanden synes at være en mægtig og vægtig Hovedhjørnesten i Regeringens Valutaønsker, saa sandt maa dog denne Lov være et vigtigt Led i Valutaforanstaltningerne. Det er jo Kravet om Penge og Penge, der lyder overalt fra Regeringens Side i dette Spørgsmaal, og Penge er det, som denne Lov i hvert Fald indbringer.

Jeg skal ikke komme dybere ind i den mere akademiske Diskussion mellem det ærede Medlem Hr. Trier og mig, men naar det ærede Medlem beskylder min Partifælle det ærede Medlem Hr. Korsgaard og mig for ikke at have Interesse for den jævne Mand, hvilket er gaaet op for ham nu, vil jeg blot sige, at nu er det ogsaa gaaet op for mig, at det ærede Medlem med sin fuldkommen doktrinære Frihandelsteori ikke interesserer sig Spor for den jævne Arbejder.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte, at hvis Flertalspartierne her i Tinget vilde være Profeter for den Lære, at der ikke maatte lægges Skatter paa Svesker og Rosiner, da var det en Lære, hvis Konsekvens var, at der ikke maatte stilles Krav til den jævne Mand. Jeg kan ikke sige andet til det ærede Medlem, end at jeg er overbevist om, at hvis han ret jævnlig kigede ind ad den jævne Mands Dør, vilde han se, at der paa det økonomiske Omraade stilles større Krav til den jævne Mand, til de brede Lag i den danske Befolkning som for øvrigt til andre